

वा० रा०

॥ १०९ ॥

सतोयेति ॥ सजलमेघसंकाशमित्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ हरिलोचनः कपिलनेत्रः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ प्रकृत्येति ॥ स्वभावतः पराभिभवसामर्थ्यवान् ॥ १२ ॥
सतोयांबुदसंकाशंकांचनांगदभूषणं ॥ दृष्ट्वा पुनः प्रदुद्राववानराणां महाचमूः ॥ ३ ॥ विद्रुतांवाहिनींदृष्ट्वा वर्धमानं चराक्षसं ॥ सवि
स्मितमिंदरामो विभीषणमुवाच ह ॥ ४ ॥ कोसौ पर्वतसंकाशः किरीटी हरिलोचनः ॥ लंकायां दृश्यते वीरः सविद्युदिव तोयदः ॥ ५ ॥ पृ
थिव्यां केतुभूतोऽसौ महानेकोऽत्र दृश्यते ॥ यंदृष्ट्वा वानराः सर्वे विद्रवंतियतस्ततः ॥ ६ ॥ आचक्ष्वसुमहान्कोसौरक्षो वायदिवा सुरः ॥ नम
यैवं विधंभूतं दृष्टपूर्वं कदाचन ॥ ७ ॥ संपृष्टो राजपुत्रेण रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ विभीषणो महाप्राज्ञः काकुत्स्थमिदमब्रवीत् ॥ ८ ॥ येन
वैवस्वतो युद्धे वासवश्च पराजितः ॥ सैष विश्रवसः पुत्रः कुंभकर्णः प्रतापवान् ॥ अस्य प्रमाणं सदृशो राक्षसो न्योनविद्यते ॥ ९ ॥ एतेन दे
वायुधिदानवाश्च यक्षाभुजंगाः पिशिताशनाश्च ॥ गंधर्वविद्याधरपन्नगाश्च सहस्रशोराघवसंप्रभन्नाः ॥ १० ॥ शूलपाणिं विरूपाक्षं कुं
भकर्णं महाबलं ॥ हंतुं न शक्नुविदशाः कालो यमिति मोहिताः ॥ ११ ॥ प्रकृत्या त्वेपतेजस्वी कुंभकर्णो महाबलः ॥ अन्येषां राक्षसेन्द्राणां व
रदानकृतं बलं ॥ १२ ॥ बालेन जातमात्रेण क्षुधार्तेन महात्मना ॥ भक्षितानि सहस्राणि प्रजानां सुबहून्यपि ॥ १३ ॥ तेषु संभक्ष्यमाणेषु
प्रजाभयनिपीडिताः ॥ यांति स्म शरणं शक्रं तमप्यर्थं न्यवेदयन् ॥ १४ ॥ सकुंभकर्णं कुपितो महेंद्रो जघान वज्रेण शितेन वज्री ॥ सश
क्रवज्राभिहतो महात्मा च चालकोपाच्च भृशं ननाद ॥ १५ ॥ तस्य नानघमानस्य कुंभकर्णस्य रक्षसः ॥ श्रुत्वानिनादं वित्रस्ताः प्रजाभू
यो वितत्रसुः ॥ १६ ॥ ततः क्रुद्धो महेंद्रस्य कुंभकर्णो महाबलः ॥ निष्कृष्यैरावतादंतं जघानोरसि वासवं ॥ १७ ॥ कुंभकर्णप्रहारार्तो वि
ज्ज्वालसवासवः ॥ ततो विषेदुः सहसा देवा ब्रह्मर्षिदानवाः ॥ प्रजाभिः सह शक्रश्च ययौ स्थानस्वयं भुवः ॥ १८ ॥ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ विज्ज्वाल रुधिरप्रवाहैर्ज्वाला व्याप्त इव बभूव ॥ १८ ॥

यु० कां०

॥ १०९ ॥